

Na osnovu člana V. 3. (d) Ustava Bosne i Hercegovine, Predsjedništvo Bosne i Hercegovine, na 64. sjednici održanoj 8. decembra 2004.godine, donijelo je

ODLUKU

O RATIFIKACIJI KONVENCIJE O SARADNJI NA ZAŠTITI I ODRŽIVOJ UPOTREBI RIJEKE DUNAV (KONVENCIJA O ZAŠTITI RIJEKE DUNAV)

Član 1.

Ratifikuje se Konvencija o saradnji na zaštiti i održivoj upotrebi rijeke Dunav (Konvencija o zaštiti rijeke Dunav) po dobijenoj saglasnosti Parlamentarne skupštine Bosne i Hercegovine na osnovu odluke broj PS BiH broj 120/04 od 2. decembra 2004. godine.

Član 2.

Tekst Konvencije u prijevodu glasi

KONVENCIJA

O SARADNJI NA ZAŠTITI I ODRŽIVOJ UPOTREBI RIJEKE DUNAV (KONVENCIJA O ZAŠTITI RIJEKE DUNAV)

(prijevod sa engleskog na bosanski jezik)

Preambula

Ugovorne strane

Odlučne u čvrstoj namjeri da pojačaju vodoprivrednu saradnju na području zaštite i upotrebe voda;

Zabrinute zbog pojave i opasnosti od nepovoljnih posljedica, na kraći ili duži rok, promjena stanja u vodotocima sliva Dunava po okoliš, privredu i dobrobit podunavskih država;

Naglašavajući hitnu potrebu za jačim nacionalnim i međunarodnim mjerama za sprečavanje, kontrolu i smanjenje znatnih nepovoljnih prekograničnih posljedica ispuštanja opasnih materija i hranjivih materija u vodeni okoliš u dunavskom slivu, uz posvećivanje potrebne pažnje i Crnom moru;

Preporučujući već poduzete mjere na nacionalnom nivou u podunavskim zemljama, na bilateralnom i multilateralnom nivou saradnje, kao i već ranije poduzeta nastojanja u sklopu procesa unutar KESS-a, od strane Ekonomske komisije UN za Evropu i Evropsku zajednicu, u cilju unapređenja saradnje na bilateralnoj i multilateralnoj saradnji radi sprječavanja i

kontrole prekograničnih zagađenja, održivog upravljanja vodama, racionalne upotrebe i očuvanja vodnih resursa;

Pozivajući se posebno na Konvenciju o zaštiti i upotrebi prekograničnih vodotoka i međunarodnih jezera od 17. marta 1992. kao i na postojeću bilateralnu i multilateralnu saradnju među podunavskim državama, koja će se nastaviti i uzeti u obzir u sklopu saradnje svih podunavskih država, i ukazujući također na Konvenciju o zaštiti Crnog mora od zagađivanja do 21. aprila 1992.

Težeći trajnom poboljšanju i zaštiti rijeke Dunava i voda u njegovom slivu, posebno u prekograničnom kontekstu, i održivom upravljanju vodama, vodeći računa o interesima podunavskih zemalja u području upotrebe voda, a istovremeno pridonoseći zaštiti morskog okoliša Crnog mora;

Sporazumjele su se kako slijedi:

DIO I - OPĆE ODREDBE

Član 1.
DEFINICIJE

Za potrebe ove Konvencije:

a) "Podunavske države" znači suverene države na čijem se području nalazi značajan dio hidrološkog sliva rijeke Dunava. Značajnim dijelom sliva smatra se više od 2000 km² ukupnog hidrološkog sliva.

b) "Sliv" rijeke Dunava znači hidrološki sliv na područjima ugovornih strana.

c) "Prekogranična posljedica" znači bilo kakvu nepoželjnu posljedicu po riječni okoliš, koja proizlazi iz promjena stanja voda izazvanih ljudskim djelovanjem i koja se proteže van područja pod jurisdikcijom jedne od ugovornih strana. Takve promjene mogu utjecati na život i imovinu, sigurnost objekata ili na akvatički ekosistem.

d) "Opasne materije" znači materije koje imaju toksično, kancerogeno, mutageno, teratogeno ili bioakumulativno djelovanje, posebno materije koje su postojane i imaju značajan štetan utjecaj na žive organizme.

e) "Materije opasne po vodu" znači materije čija je potencijalna opasnost po vodne resurse izuzetno visoka, tako da rukovanje takvim materijama zahtijeva posebne preventivne i zaštitne mjere.

f) "Tačkasti i raspršeni izvori zagađivanja voda" znači izvore polutanata i hranjivih materija koje dospijevaju u vodu iz lokalno utvrđenih ispusta (tačkasti izvori), bilo na taj način što su široko razastrti po površini sliva (raspršeni izvori).

g) "Vodni bilans" znači odnos koji karakterizira prirodno kretanje voda nekog sliva obzirom na njegove komponente (oborine, ispravanje, površinsko i podzemno otjecanje). Tome se priključuje i dodatna komponenta efekata izazvanih ljudskim djelovanjem kao posljedica upotrebe vode, koja utječe na kvalitet voda.

h) "Vezani podaci" znači sažete podatke izvedene iz vodnog bilansa na uzvodnom području, u mjeri u kojoj su relevantni kao ulazna informacija za

izradu vodnog bilansa u nizvodnom području, ili za opći vodni bilans rijeke Dunava. U tom obimu vezni podaci obuhvaćaju komponente vodnog bilansa svih značajnih prekograničnih vodotoka u slivu Dunava. Vezni podaci odnose se na profile prekograničnih vodotoka tamo gdje oni označavaju, presijecaju, ili se nalaze na granici između ugovornih strana.

i) "Međunarodna komisija" znači organizaciju ustanovljenu članom 18. ove Konvencije.

Član 2.

CILJEVI I PRINCIPI SARADNJE

1. Ugovorne strane težit će postizanju ciljeva održivog i pravednog upravljanja vodama, uključujući očuvanje, poboljšanje i racionalnu upotrebu površinskih i podzemnih voda u slivu koliko god je to moguće. Nadalje, ugovorne strane poduzet će sve potrebno za ograničavanje opasnosti uslijed nezgoda koje uključuju materije opasne po vodu, opasnosti od poplava i leda na Dunavu. Nadalje, nastojat će dati doprinos smanjenju opterećenja zagađenja Crnog mora iz izvora u slivu.

2. Ugovorne stranke, u skladu sa odredbama ove Konvencije, saradivat će u osnovnim pitanjima vodnog upravljanja i poduzimati odgovarajuće zakonske, administrativne i tehničke mjere da bi se barem održalo ili poboljšalo stanje okoliša i kvalitet vode Dunava i ostalih voda u slivu, i spriječile i po mogućnosti smanjile nepoželjne posljedice i promjene koje se javljaju ili koje bi se mogle pojaviti.

3. U tu svrhu ugovorne će stranke, vodeći računa o hitnosti' poduzimanja mjera za ublažavanje zagađenja voda i o racionalnoj, održivoj upotrebi voda, utvrditi potrebne prioritete i jačati, usklađivati i koordinirati poduzete i planirane mjere na nacionalnom i međunarodnom nivou u cijelom podunavlju s ciljem održivog razvoja i zaštite okoliša rijeke Dunava.

Ovaj je cilj naročito usmjeren na osiguravanja održive upotrebe vodnih resursa za komunalne, industrijske i poljoprivredne svrhe kao i na očuvanje i obnavljanje ekosistema i zadovoljavanje ostalih potreba koje se tiču javnog zdravlja.

4. Princip "zagađivač plaća" i princip "predostrožnosti" predstavljaju osnov svih mjera za zaštitu Dunava i voda u njegovom slivu.

5. Vodoprivredna saradnja mora biti orijentirana na održivo upravljanje vodama, to jest na kriterije stabilnog, ekološki sigurnog razvoja koji su u isto vrijeme usmjereni na sljedeće:

- održavanje opće kvalitete života,
- održavanje trajnog pristupa prirodnim resursima,
- izbjegavanje trajnih šteta po okoliš i zaštitu ekosistema, - provođenje preventivnog pristupa.

6. Primjena ove Konvencije ničim ne smije izazvati pojačane štetne posljedice po riječni okoliš, bilo direktne, bilo posredne.

7. Svaka ugovorna strana ima pravo donijeti i primjenjivati mjere strože od onih koje proizlaze iz odredaba ove Konvencije.

Član 3.

DOMET

1. Ova Konvencija odnosi se na sliv rijeke Dunava, u skladu sa definicijom iz člana 1., stav b).

2. Ovoj Konvenciji posebno podliježu sljedeće aktivnosti i mjere, planirane ili u toku, u obimu u kojem izazivaju ili mogu izazvati prekogranične posljedice:

a) ispuštanje otpadnih voda, unošenje u vodu hranjivih ili opasnih materija iz tačkastih i raspršenih izvora, kao i ispuštanje toplotne energije;

b) predviđene aktivnosti i mjere na području vodograđevinskih radova, posebno regulacioni radovi, objekti za kontrolu otjecanja i vodostaja u vodotocima, odbranu od poplave i leda, kao i utjecaj objekata, smještenih na vodotoku ili pokraj njega, na njegov vodni režim;

c) ostale planirane aktivnosti i mjere radi upotrebe voda u razne svrhe, npr. iskorištavanje vodne energije, transfer voda i zahvaćanje vode;

d) rad postojećih hidrotehničkih objekata npr. akumulacije, hidroelektrane; mjere sprječavanja utjecaja na okoliš uključujući: pogoršanje hidroloških uvjeta, eroziju, abraziju, plavljenje i pronos nanosa; mjere zaštite ekosistema;

e) rukovanje materijama opasnim po vodu i sprječavanje nezgoda.

3. Ova Konvencija primjenjuje se i u području ribarstva i unutrašnje plovidbe u obimu u kojem se to tiče problema zaštite voda od zagađivanja izazvanog spomenutim aktivnostima.

Član 4.

OBLICI SARADNJE

Oblici saradnje prema ovoj Konvenciji su sljedeći:

a) konsultacije i zajedničke aktivnosti u okviru Međunarodne komisije, u skladu sa odredbama ove Konvencije;

b) razmjena informacija o dvostranim i mnogostranim sporazumima, pravnim propisima i mjerama na području vodoprivrede; razmjena pravnih dokumenata, uputstava i drugih publikacija; ostali oblici razmjene informacija i iskustava.

DIO II - MNOGOSTRANA SARADNJA

Član 5.

SPRJEČAVANJE, KONTROLA I SMANJENJE PREKOGRANIČNIH POSLJEDICA

Ugovorne strane razradit će, donijeti i primjenjivati relevantne zakonske, administrativne i tehničke mjere te osigurati preduvjete i osnove za efikasnu zaštitu kvaliteta voda i njihovu održivu upotrebu, i na taj način spriječiti, ograničiti i smanjiti prekogranične posljedice.

U tu svrhu, ugovorne strane će, pojedinačno ili zajednički poduzeti sljedeće mjere:

a) registrirati stanje prirodnih vodnih resursa u slivu Dunava, uz primjenu dogovorenih parametara za količinu i kvalitet vode, uključujući i pripadajuću metodologiju;

- b) donijeti zakonske odredbe o zahtjevima kojima moraju udovoljavati ispusti otpadnih voda, uključujući i rokove;
- c) donijeti zakonske odredbe o rukovanju materijama opasnima po vodu;
- d) donijeti zakonske odredbe o smanjenju unošenja u vodu hranjivih materija ili opasnih materija iz raspršenih izvora, posebno u vezi primjene hranjivih materija, zaštitnih sredstava i pesticida u poljoprivredi;
- e) u cilju usklađivanja tih propisa na visokom nivou zaštite te usklađene primjene odgovarajućih mjera, ugovorne strane uzimat će u obzir i razmatrati rezultate i prijedloge koje podnosi Međunarodna komisija;
- f) ugovorne strane saradivat će i poduzimati odgovarajuće mjere radi izbjegavanja prekograničnih posljedica i utjecaja otpada i opasnih materija, koje potječu od prometnih aktivnosti.

Član 6.

POSEBNE MJERE ZA ZAŠTITU VODNIH RESURSA

Ugovorne strane poduzet će odgovarajuće mjere u cilju sprječavanja i smanjivanja prekograničnih posljedica, postizanja održive i pravedne upotrebe vodnih resursa, kao i očuvanja ekoloških resursa, a naročito:

- a) odrediti resurse podzemnih voda koji podliježu dugoročnijoj zaštiti, kao i zaštitne zone važne za sadašnje i buduće potrebe vodosnabdijevanja;
- b) sprječavati zagađivanje resursa podzemnih voda, posebno onih rezerviranih za snabdijevanje pitkom vodom, na dugi rok, posebno zagađivanje izazvano nitratima, sredstvima za zaštitu bilja i pesticidima, kao i drugim opasnim materijama;
- c) preventivnim mjerama i ograničenjima svesti na minimum opasnosti od iznenadnog zagađivanja;
- d) voditi računa o mogućim utjecajima predviđenih aktivnosti i sadašnjih mjera iz člana 3. tačka 2, na kvalitet vode;
- e) ocijeniti važnost različitih elemenata biotopa za riječni okoliš, i predlagati mjere za poboljšanje akvatičkih i obalnih ekoloških prilika.

Član 7.

OGRANIČENJE EMISIJE; CILJEVI I KRITERIJI KVALITETE VODA

1. Ugovorne strane, uzimajući u obzir prijedloge Međunarodne komisije, odredit će granice emisije primjenjive na pojedine industrije i industrijske sektore, u smislu opterećenja zagađenjem i koncentracija, zasnovanim na najbolji mogući način na tehnologijama s niskim nivoom otpada, ili tehnologijama bez otpada. Tamo gdje se ispuštaju opasne materije, granične vrijednosti emisije zasnivat će se na najboljim postojećim postupcima za ublažavanje zagađenja na izvoru i/ili za pročišćavanje otpadnih voda. Za komunalne otpadne vode granične vrijednosti emisije zasnivat će se na primjeni barem biološkog ili odgovarajućeg stepena pročišćavanja.
2. Ugovorne strane razradit će dopunske odredbe za sprječavanje ili smanjenje ispuštanja opasnih i hranjivih materija iz raspršenih izvora,

posebno iz izvora u poljoprivredi, vodeći računa o najboljoj ekološkoj praksi.

3. U svrhe navedene u tački 1. i 2, Prilog II ovoj Konvenciji sadrži popis industrija i industrijskih sektora, kao i dodatni popis opasnih materija i grupa materija čije ispuštanje iz tačkastih ili raspršenih izvora treba spriječiti ili osjetno smanjiti. Dopunjavanje Priloga II. dužnost je Međunarodne komisije.

4. Osim toga, Ugovorne će strane, prema prilikama, odrediti ciljeve i primjenjivati kriterije kvaliteta voda u cilju sprječavanja, ograničavanja i smanjivanja prekograničnih posljedica. Opće smjernice navedene su u Prilogu III, a ugovorne strane će ih, prema prilikama, primjenjivati i određivati na domaćem nivou ili zajednički.

5. Radi efikasnog ograničavanja emisije na području pod svojom vlašću, ugovorne strane moraju osigurati neophodne preduvjete i provođenje.

Ugovorne će strane osigurati sljedeće:

a) postepeno usklađivanje domaćih propisa o ograničenju emisije i odgovarajućih standarda s ograničenjima emisije prema ovoj Konvenciji:

b) ispuštanje otpadnih voda, bez izuzetka, mora se vršiti samo na osnovu dozvola ovlaštenih organa, izdanih unaprijed i na ograničeni rok;

c) orijentaciju dozvola i propisa o preventivnim i kontrolnim mjerama, koji se odnose na nove ili modernizirane industrijske objekte, posebno kad su u to uključene i opasne materije, na najbolju postojeću tehnologiju, i visok stepen prioriteta u njihovoj primjeni;

d) donošenje odredaba strožijih od standarda - u pojedinim slučajevima čak i zabrana - kad karakter recipijenta i njegovog ekosastava to zahtijeva, u vezi s tačkom 4;

e) nadzor od strane nadležnih organa nad aktivnostima koje bi mogle izazvati prekogranične posljedice i provođenjem tih aktivnosti u skladu sa izdatim dozvolama i donesenim propisima;

f) ocjenjivanje utjecaja na okoliš u usklađenosti s nadnacionalnim i međunarodnim propisima i drugim postupcima za ocjenjivanje i procjenu utjecaja na okoliš;

g) pri planiranju, izdavanju dozvola i realizaciji aktivnosti i mjera iz člana 3., tačka 2., i člana 16., tačka 2., nadležni organi moraju voditi računa o opasnosti od nezgoda koje uključuju materije opasne po vodu, te odrediti preventivne mjere, kao i pravila ponašanja i mjere za slučaj nezgode.

Član 8.

INVENTARIZACIJA EMISIJE, PROGRAMI AKCIJE I RAZMATRANJE NAPRETKA

1. Ugovorne strane periodično će provoditi inventarizaciju relevantnih tačkastih i raspršenih izvora zagađenja u slivu Dunava, uključujući i mjere za sprječavanje i ublažavanje koje su već poduzete na dotičnim ispustima, kao i njihovu stvarnu efikasnost, uzimajući u obzir stav 2. tačka a), iz stava 2. člana 5.

2. Na toj osnovi ugovorne strane će u fazama uspostaviti popis daljnjih mjera za sprječavanje i ublažavanje koje treba postepeno poduzimati u mjeri u kojoj je to potrebno za postizanje ciljeva ove Konvencije.

3. Inventar emisija i popis mjera koje treba poduzeti predstavljaju osnov razrade zajedničkih programa akcija, koje trebaju donijeti ugovorne strane, vodeći računa o prioritetima određenim po hitnosti i efikasnosti.

Ovi programi akcija moraju biti naročito usmjereni na smanjenje tereta zagađenja i koncentracije iz industrijskih i komunalnih tačkastih izvora, kao i iz raspršenih izvora. Među ostalim, programi, moraju sadržavati i mjere za sprječavanje i ublažavanje, uključujući i dinamiku i predračun troškova.

4. Uz to, ugovorne strane pratit će napredak postignut u realizaciji zajedničkih programa akcija putem periodičnih razmatranja napretka. U tim razmatranjima treba navesti i poduzete zaštitne mjere i postignuti napredak u vezi riječnog okoliša u svjetlu stvarnih procjena,

Član 9.

PROGRAMI MONITORINGA

Na osnovu svojih domaćih aktivnosti, ugovorne će strane saradivati u području monitoringa i ocjenjivanja.

I. U tu svrhu, one će:

- uskladiti, učiniti usporedivim, svoje metode monitoringa i ocjenjivanja kakve se primjenjuju na domaćem nivou, posebno u vezi kvaliteta vode, kontrole emisije, prognoziranja velikih voda i vodnog bilansa, u cilju dobivanja međusobno usporedivih rezultata koji će se unositi u zajedničke akcije monitoringa i ocjenjivanja;
- razviti usklađene ili zajedničke sisteme za monitoring sa neprenosivom ili prenosivom opremom i uređajima za komunikaciju o obradi podataka;
- razraditi i provesti zajedničke programe praćenja stanja rijeka u slivu Dunava u vezi kvaliteta i količine vode, nanosa i riječnih ekosistema, kao osnov za ocjenjivanje prekograničnih posljedica, npr. zagađenja, promjena riječnog režima i vodnog bilansa, velikih voda i leda;
- razviti zajedničke ili usklađene metode praćenja i ocjenjivanja ispuštanja otpadnih voda, uključujući obradu, ocjenu i dokumentiranje podataka, uzimajući u obzir specijalistički pristup ograničavanja emisije (Prilog II. dio 1.);
- razraditi inventarizaciju relevantnih koncentriranih izvora zagađenja, uključujući i materije kojima se voda zagađuje (inventarizacija emisije), i izvršiti procjenu zagađivanja iz raspršenih izvora, uzimajući u obzir Prilog II, dio 2., te ažurirati navedene dokumente prema stvarnom stanju.

2. Posebno će se dogovoriti o tačkama na kojima će se vršiti monitoring, o karakteristikama kvaliteta vode i parametrima zagađenosti koje treba redovno pratiti na području Dunava uz dovoljnu učestalost, vodeći računa o ekološkim i hidrološkim svojstvima dotičnih vodotoka, kao i o tipičnim emisijama polutanata koji se ispuštaju u dotičnom slivu.

3. Ugovorne će strane uspostaviti, na osnovu usklađene metodologije, nacionalnog vodnog bilansa, kao i opću vodnu bilansu za rijeku Dunav.

U tu svrhu ugovorne će strane kao ulazne informacije dostavljati, u potrebnom obimu, vezne podatke koji su dovoljno međusobno usporedivi primjenom usklađene metodologije.

Na istoj bazi podataka mogu se izrađivati i vodni bilansi za glavne pritoke Dunava.

4. Ugovorne će strane periodički procjenjivati stanje Dunava u vezi kvaliteta vode, kao i napredak ostvaren provođenjem mjera za sprječavanje, ograničenje i smanjenje prekograničnih posljedica. Rezultati će se pružiti javnosti putem odgovarajućih publikacija.

Član 10.

OBAVEZA IZVJEŠTAVANJA

Ugovorne strane izvještavat će Međunarodnu komisiju o osnovnim pitanjima neophodnim Komisiji za izvršavanje njenih zadaća. Ti izvještaji moraju naročito sadržavati sljedeće:

- a) izvještaje i dokumente predviđene ovom Konvencijom, kao i one koje Komisija zatraži;
- b) informacije o postojanju, sklapanju, dopuni ili povlačenju dvostranih ili mnogostranih sporazuma i dogovora koji se odnose na zaštitu i upravljanje vodama Dunava i vodama u njegovom slivu, ili koji su za to relevantni;
- c) informacije o zakonima, naredbama i drugim općim aktima, koji se odnose na zaštitu i upravljanje vodama Dunava i njegovog sliva ili koji su relevantni za pitanja;
- d) izvještavanje, najkasnije u dogovorenom roku nakon odluke Međunarodne komisije, o načinu, dinamici i finansijskim troškovima provođenja odluka, preporuka, programa ili mjera, na domaćem nivou;
- e) imenovanje nadležnih ustanova kojima se Međunarodna komisija ili druge ugovorne strane trebaju obratiti za saradnju u okviru ove Konvencije;
- f) informacije o planiranim aktivnostima koje su takve prirode da bi mogle izazvati prekogranične posljedice.

Član 11.

KONSULTACIJE

1. Nakon prethodne razmjene informacija, ugovorne će strane, na zahtjev jedne ili više zainteresiranih ugovornih strana, započeti konsultacije o planiranim aktivnostima iz člana 3., tačka 2., koje bi mogle izazvati prekogranične posljedice, u obimu u kojem navedena razmjena informacija i konsultacije već ranije nisu obuhvaćene dvostranom ili drugom međunarodnom saradnjom. U pravilu, konsultacije se provode u okviru Međunarodne komisije, sa ciljem postizanja rješenja.

2. Prije donošenja odluke o planiranim aktivnostima, nadležni organi - osim u slučaju neposredne opasnosti - trebaju pričekati rezultat konsultacija, osim ako konsultacije ne budu okončane najkasnije u roku od godinu dana otkako su započete.

Član 12.

RAZMJENA INFORMACIJA

1. Prema odredbama Međunarodne komisije, ugovorne strane dužne su razmjenjivati razumno dostupne informacije, između ostalog i o sljedećem:

- a) o općem stanju riječnog okoliša u slivu Dunava;
- b) o iskustvima stečenim u primjeni najbolje raspoložive tehnologije i o rezultatima istraživanja i razvoja;
- c) podacima o emisiji i monitoringu;
- d) o poduzetim i predviđenim mjerama za sprječavanje, ograničenje i smanjenje prekograničnih posljedica;
- e) o propisima o ispuštanju otpadnih voda;
- f) o nezgodama u koje su uključene materije opasne po vodu;

2. Radi usklađivanja graničnih vrijednosti emisije, ugovorne će strane pokrenuti razmjenu informacija o svojim propisima.

3. Ako jedna ugovorna strana zatraži od druge neke informacije koje nisu odmah dostupne, strana kojoj je zahtjev upućen nastojat će udovoljiti traženju, ali može ispunjenje zahtjeva uvjetovati time da strana, koja je informacije tražila, plati razumne troškove prikupljanja i eventualne obrade dotičnih podataka, odnosno informacija.

4. U svrhu provođenja ove Konvencije, ugovorne će strane olakšati razmjenu najboljih raspoloživih tehnologija, posebno putem unapređenja komercijalne razmjene postojećih tehnologija, direktnih industrijskih kontakata i saradnje, uključujući i zajednička ulaganja, razmjene informacija i iskustava. i pružanja tehničke pomoći. Ugovorne strane također će pokrenuti i zajedničke obrazovne programe i organizaciju odgovarajućih seminara i sastanaka.

5. Odredbe ove Konvencije ne utječu na prava ili obaveze ugovornih strana da zaštite informacije koje se odnose na osobne podatke, intelektualno vlasništvo, uključujući industrijske i komercijalne tajne, ili na nacionalnu sigurnost, u skladu sa svojim domaćim zakonima, propisima, administrativnim odredbama ili prihvaćenoj pravnoj praksi i primjenjivim međunarodnim propisima.

6. Ako neka ugovorna strana ipak odluči pružiti drugoj takve zaštićene informacije, ugovorna strana koja ih primi dužna je poštovati njihov povjerljivi karakter i uvjete pod kojima su dobivene, i smije ih upotrebljavati samo u onu svrhu u koju su i dostavljene.

Član 13.

ZAŠTITA DOSTAVLJENIH INFORMACIJA

Kad se u skladu sa ovom Konvencijom dostavljaju informacije koje predstavljaju industrijske ili komercijalne tajne ili su povjerljive na drugi način, u skladu sa domaćim zakonima, ugovorna strana koja takve informacije prima dužna je poštovati njihovu tajnost i ne smije ih upotrebljavati u svrhe koje nisu predviđene ovom Konvencijom, objavljivati ih ili dati na raspolaganje trećoj strani. Ako neka ugovorna strana smatra

da nije u mogućnosti udovoljiti ovoj obavezi u vezi povjerljivosti dostavljene informacije, dužna je o tome bez odgađanja izvijestiti stranu koja je informaciju poslala, i dostavljenu informaciju vratiti. Osobni podaci dostavljaju se ugovornim stranama u skladu sa domaćim zakonima one strane koja informaciju dostavlja. Strana koja prima osobne podatke smije ih upotrebljavati samo u svrhe i pod uvjetima koje odredi strana koja ih dostavlja.

Član 14.

INFORMACIJE ZA JAVNOST

1. Ugovorne strane dužne su osigurati obavezu svojih nadležnih organa da daju informacije o stanju i kvaliteti riječnog okoliša u slivu Dunava, svakoj fizičkoj ili pravnoj osobi, na svaki razumno podnesen zahtjev, uz naplatu razumnih taksi, i što je prije moguće, a da osoba koja informacije traži ne mora navesti razloge.

2. Informacije iz tačke I., kojima raspolažu nadležni organi, mogu se dati u pismenom, vizuelnom i usmenom obliku, ili u obliku baze podataka.

3. Odredbe ovog člana ne utječu na pravo ugovornih strana da, u skladu sa svojim domaćim pravnim sistemom i relevantnim međunarodnim propisima, odbiju takav zahtjev za informacijama tamo gdje se on tiče:

a) povjerljivosti postupaka javnih organa, međunarodnih odnosa i nacionalne obrane;

b) javne sigurnosti;

c) stvari koje su, ili su bile, "sub judice" ili pod istragom, uključujući i disciplinske istrage, ili koje su predmet premilinarnog postupka;

d) komercijalnih i industrijskih tajni, kao i intelektualnog vlasništva;

e) povjerljivost osobnih podataka i/ili dosijea;

f) materijala koji je dostavila treća strana, a da nije bila obavezna to učiniti;

g) materijala, za koji postoji vjerovatnost da bi njihovo otkrivanje moglo izazvati štetu po okoliš na koji se odnose.

4. Javni organ dužan je dati odgovor tražiocu informacije čim prije. Ako se zahtjev odbija, razloge odbijanja treba dati u pismenom obliku.

Član 15.

ISTRAŽIVANJE I RAZVOJ

1. Radi postizanja ciljeva ove Konvencije, ugovorne će strane ustanoviti komplementarne ili zajedničke programe naučnih ili tehničkih istraživanja i, u skladu s postupkom koji će regulirati Međunarodna komisija, dostavljati Komisiji;

a) rezultate takvih komplementarnih, zajedničkih i drugih relevantnih istraživanja do kojih javni organi imaju otvoren pristup;

b) relevantne dijelove drugih programa naučnog i tehničkog istraživanja.

2. Pri tome će ugovorne strane uzimati u obzir radove koje na tom području obavljaju ili pomažu odgovarajuće međunarodne organizacije i agencije.

Člana 16.

SISTEMI ZA KOMUNICIRANJE, UPOZORAVANJE I UZBUNJIVANJE; PLANOVI ZA VANREDNE SITUACIJE

1. Ugovorne strane osigurati će koordinirane ili zajedničke sisteme za komuniciranje, upozoravanje i uzbuđivanje u kontekstu cijelog sliva, u obimu u kojem je neophodno nadopuniti sisteme koji su uspostavljeni i funkcioniraju na bilateralnom nivou. Također su se dužne konsultirati o načinima i sredstvima za usklađivanje domaćih sistema za komuniciranje, upozoravanje i uzbuđivanje te planova za vanredne situacije.

2. Ugovorne će strane u okviru Međunarodne komisije uzajamno obavještavati o nadležnim organima i osobama određenim za kontaktiranje u slučaju nezgoda, npr. slučajnih zagađenja ili nekih drugih kritičnih stanja voda poput poplava ili opasnosti od leda. U skladu sa time, nadležni će organi međusobno saradivati na izradi zajedničkih planova za vanredne situacije, gdje je to potrebno, kao dopune postojećih planova na bilateralnom nivou.

3. Ako nadležni organ utvrdi povećanu prisutnost opasnih materija u vodama Dunava ili vodama u njegovom slivu, ili ako dobije izvještaj o elementarnoj nepogodi ili nezgodi koja bi mogla imati ozbiljne posljedice po kvalitet voda Dunava i po nizvodne podunavske države, dužan je o tome smjesta obavijestiti osobe određene za kontaktiranje i Međunarodnu komisiju, u skladu sa postupkom koji odredi Komisija.

4. Radi ograničavanja i smanjenja opasnosti od velikih voda, uključujući i opasnost od leda, nadležni organi smjesta će o tome obavijestiti nizvodne podunavske države, koje bi time mogle biti ugrožene, i Međunarodnu komisiju, o pojavi i širenju velikih voda i prognozama o mogućnosti pojave leda.

Član 17.

UZAJAMNA POMOĆ

1. U interesu što bolje saradnje i radi lakšeg ispunjavanja obaveza prema ovoj Konvenciji, posebno ako dođe do kritične situacije u rijekama, ugovorne strane pružat će pomoć drugim ugovornim stranama na njihov zahtjev.

2. Međunarodna komisija razradit će postupke pružanja uzajamne pomoći, usmjerene, među ostalim, na sljedeće:

a) usmjeravanje, upravljanje, koordinaciju i nadziranje pomoći,

b) lokalne objekte i usluge koje mora osigurati ona ugovorna strana koja traži pomoć uključujući, ako je potrebno, i olakšavanje pograničnih formalnosti,

c) aranžmane za nadoknadu troškova ugovornoj strani koja pruža pomoć i/ili njenom osoblju, kao i za tranzit preko teritorija treće ugovorne strane, gdje je potrebno,

d) način naknade usluga.

Član 18.

USTANOVLJENJE, ZADACI I NADLEŽNOSTI

1. U svrhu ostvarivanja ciljeva i odredaba ove Konvencije ustanovit će se Međunarodna komisija za zaštitu rijeke Dunava (u tekstu ove Konvencije: Međunarodna komisija). Ugovorne strane saradivat će u okviru Međunarodne komisije. U vezi s ispunjavanjem obaveza ugovornih strana prema čl. 1.-18. ove Konvencije, Međunarodna komisija priprema prijedloge i preporuke i upućuje ih ugovornim stranama.
2. Sastav i način rada Međunarodne komisije i njene nadležnosti detaljno su navedene u Prilogu IV. ovoj Konvenciji, koji čini statut Komisije.
3. Uz poslove koji su joj izričito povjereni, Međunarodna komisija nadležna je za obavljanje svih ostalih poslova koje joj mandatom povjere ugovorne strane u okviru čl. 3. ove Konvencije.
4. Provođenje odluka koje donosi Međunarodna komisija potpomognuto je obavezom ugovornih strana o izvještavanju Komisije, u skladu sa čl. 10., kao i odredbama ove Konvencije koje se odnose na domaću bazu i provođenje mnogostrane saradnje.
5. Međunarodna komisija razmatra iskustva stečena u provođenju ove Konvencije i po potrebi daje prijedloge ugovornim stranama u vezi izmjena ili dopuna Konvencije, ili priprema osnove za izradu daljnjih propisa o zaštiti i upravljanju vodama Dunava i vodama u njegovom slivu.
6. Međunarodna komisija odlučuje o saradnji s međunarodnim ili nacionalnim organizacijama ili drugim organima koji se bave ili su zainteresirani za zaštitu i upravljanje vodama Dunava i njegovog sliva, ili za upravljanje vodama i njihovu zaštitu uopće. Ta saradnja usmjerena je na poboljšanje koordinacije i izbjegavanje dvojnosti.

Član 19.

PRIJELAZNA ODREDBA U ODNOSU NA BUKUREŠTANSKU DEKLARACIJU

Radovi koje obavljaju ugovorne strane u okviru Deklaracije o saradnji podunavskih zemalja na problemima upravljanja vodama Dunava, naročito u vezi zaštite Dunava od zagađivanja, potpisane 13. decembra 1985. (Bukureštanska deklaracija), putem radnih grupa za kvalitet voda, informacije o velikim vodama i vodni bilans, prenose se u okvir ove Konvencije.

DIO IV - POSTUPOVNE I ZAVRŠNE ODREDBE

Član 20.

VALJANOST PRILOGA

U skladu sa članom 23. Prilozi I -V. čine sastavne dijelove ove Konvencije.

Član 21.

POSTOJEĆI I DOPUNSKI SPORAZUMI

Ugovorne strane će na ravnopravnoj i recipročnoj osnovi prilagoditi postojeće dvostrane, mnogostrane ili druge aranžmane, gdje je to neophodno, da bi se uklonila proturječja s osnovnim principima ove Konvencije, i sklopiti eventualne dopunske i druge aranžmane.

Član 22.

KONFERENCIJA STRANA

1. Ugovorne strane sastaju se na preporuku Međunarodne komisije.
2. Na takvim sastancima ugovorne strane posebno će razmatrati pitanja politike u vezi s provođenjem ove Konvencije po izvještaju Međunarodne komisije i donijeti odgovarajuće odluke ili preporuke.
3. Ugovorna strana, čiji vođa delegacije obavlja dužnost predsjednika Međunarodne komisije, također će vršiti dužnost predsjedavajućeg na takvim sastancima.
4. Konferencija ugovornih strana ima pravo donošenja preporuka ili odluka pod uvjetom da su na Konferenciji prisutne, po uredno upućenim pozivima, delegacije najmanje tri četvrtine svih ugovornih strana. Ako ovom Konvencijom nije drukčije predviđeno, Konferencija mora poduzeti sve da se sporazumi postižu konsenzusom. Ako konsenzus nije moguć, predsjedavajući će objaviti da su sva nastojanja za postizanje konsenzusa iscrpljena. Nakon takve objave preporuka ili odluka donosi se četveropetinskom većinom ugovornih strana koje su prisutne na Konferenciji i koje učestvuju u glasanju.
5. Odluka postaje obavezujuća prvog dana jedanaestog mjeseca od datuma donošenja za sve ugovorne strane koje su za nju glasale i koje u tom razdoblju nisu pismeno obavijestile izvršnog sekretara da nisu u mogućnosti prihvatiti dotičnu ulogu. Međutim, takva se izjava može i povući u bilo kojem trenutku; povlačenje stupa na snagu kad ga primi izvršni sekretar. Takva odluka postaje obavezujuća za sve ostale ugovorne strane koje su pismeno obavijestile izvršnog sekretara da su u mogućnosti prihvatiti navedenu odluku, i to od trenutka prijema takvog izvještaja, ili prvog dana jedanaestog mjeseca od datuma donošenja odluke, zavisno od toga što uslijedi kasnije.
6. Ako međutim, neka preporuka ili odluka ima finansijske implikacije, može se donijeti samo konsenzusom.

Član 23.

IZMJENE KONVENCIJE

Izmjena Konvencije obavlja se kako slijedi:

1. Svaka ugovorna strana može predložiti izmjenu ove Konvencije. Tekst predložene izmjene, zajedno s prijedlogom za sazivanje Konferencije ugovornih strana, upućuje ugovornim stranama depozitar u pismenom obliku.
2. Ako najmanje tri četvrtine ugovornih strana podrži prijedlog za sazivanje Konferencije ugovornih strana, depozitar će sazvati 'Konferenciju u roku od šest mjeseci u sjedištu Međunarodne komisije.
3. Za usvajanje izmjene na Konferenciji ugovornih strana potreban je konsenzus.
4. Vlada depozitara podnosi prihvaćenu izmjenu ugovornim stranama na ratifikaciju, prihvaćanje ili odobrenje. O ratifikaciji, prihvaćanju ili odobrenju amandmana treba pismeno obavijestiti vladu depozitara.

5. Izmjena stupa na snagu za ugovorne strane koje su je ratificirale, prihvatile ili odobrile, tridesetog dana nakon što vlada depozitara primi izvještaje o ratifikaciji, prihvaćanju ili odobravanju od najmanje četiri petine ugovornih strana. Nakon toga, izmjena stupa na snagu za ostale ugovorne strane tridesetog dana nakon što je dotična ugovorna strana položila svoju ispravu o ratifikaciji, prihvatanju ili odobrenju izmjene.

6. Izmjene Priloga I, II. i III. može obavljati Međunarodna komisija, u skladu sa članom 5. njenog statuta.

Član 24.

RJEŠAVANJE SPOROVA

1. Ako dođe do spora između dvije ili više ugovornih strana o tumačenju ili primjeni ove Konvencije, strane spora nastojat će postići rješenje pregovorima ili na bilo koji prihvatljiv način rješavanja sporova, eventualno i uz pomoć Međunarodne komisije.

2a) Ako strane spora ne mogu spor riješiti u skladu sa tačkom I. ovog člana u razumnom roku, ali ne dužem od 12 mjeseci nakon što je jedna od strana spora obavijestila Međunarodnu komisiju o postojanju spora, spor će se uputiti na konačno odlučivanje jednom od sljedećih organa za mirno rješavanje:

- Međunarodnom sudu;
- arbitraži, u skladu sa Prilogom V. ovoj Konvenciji.

b) Prilikom ratifikacije, prihvaćanja, odobravanja ili pristupanja ovoj Konvenciji, ili u bilo koje vrijeme nakon toga, ugovorna strana može pismeno izjaviti depozitaru da u sporovima koji nisu riješeni u skladu sa tačkom I, ovog člana prihvaća jedan ili oba načina rješavanja spora iz stava a) ove tačke.

c) Ako su strane spora prihvatile oba načina rješavanja iz stava a), spor će se podnijeti Međunarodnom sudu pravde, ako se strane spora ne dogovore drukčije.

d) Ako strane spora nisu prihvatile isti način rješavanja spora iz stava a), spor će se uputiti na arbitražu.

e) Ako se ugovorna strana nije izjasnila u smislu stava b), ili njeno izjašnjenje više nije na snazi, smatrat će se da je prihvatila arbitražu.

Član 25.

POTPISIVANJE

Ova će Konvencija biti otvorena za potpisivanje podunavskim državama koje uživaju sva prava i povlastice proistekle iz članstva u Ujedinjenim narodima u skladu sa Poveljom UN, kao i Evropskoj zajednici i drugim regionalnim organizacijama za ekonomsku integraciju, na koje su te države kao njihove članice prenijele ovlaštenja u pitanjima koja uređuje ova Konvencija, u Sofiji 29. juna 1994.

Član 26.

RATIFIKACIJA, PRIHVAĆANJE ILI ODOBRENJE

Ova Konvencija podliježe ratifikaciji, prihvatu ili odobrenju. Isprave o ratifikaciji, prihvaćanju ili odobrenju polažu se kod Vlade Rumunije, koja će obavljati dužnost depozitara ove Konvencije.

Član 27.

STUPANJE NA SNAGU

Ova Konvencija stupa na snagu devedesetog dana nakon datuma polaganja devete isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupu.

Za svaku državu ili regionalnu organizaciju za ekonomsku integraciju koja Konvenciju ratificira, prihvati, odobri ili joj pristupi nakon polaganja devete isprave o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupu, ova Konvencija stupa na snagu devedesetog dana nakon što dotična država ili regionalna organizacija za ekonomsku integraciju položi svoju ispravu o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupu.

Član 28.

PRISTUPANJE, UČESTVOVANJE

1. 1. Država ili regionalna organizacija za ekonomsku integraciju iz člana 25. ove Konvencije koja nije potpisala ovu Konvenciju može pristupiti Konvenciji. Isprava o pristupu polaže se kod depozitara.

2. Ugovorne stranke mogu jednoglasno pozvati bilo koju državu ili regionalnu organizaciju za ekonomsku integraciju da pristupi ovoj Konvenciji ili da učestvuje u njenom radu u savjetodavnom svojstvu.

Član 29.

POVLAČENJE

U bilo koje vrijeme po isteku pet godina od datuma kada je ova Konvencija stupila na snagu za neku ugovornu stranu, ta se strana može povući iz ove Konvencije, s tim da o tome pismeno obavijesti depozitara. Svako takvo povlačenje stupa na snagu godinu dana nakon što je depozitar primio obavijest o povlačenju.

Član 30.

DUŽNOSTI DEPOZITARA

Vlada depozitara obavljat će dužnosti depozitara ove Konvencije, a depozitar će posebno obavještavati ugovorne strane,

a) polaganja isprava o ratifikaciji, prihvaćanju, odobrenju ili pristupu, o povlačenju, ili o drugim informacijama, deklaracijama i ispravama predviđenima ovom Konvencijom,

b) datumu stupanja Konvencije na snagu.

Član 31.

AUTENTIČNI TEKSTOVI, DEPOZITAR

Original ove Konvencije, čiji su engleski i njemački tekst jednako autentični, položiti će se kod Vlade Rumunije, koja će poslati ovjerene prijepise ugovornim stranama.

Kao potvrdu toga, potpisani, propisno ovlašteni od vlada svojih zemalja, potpisali su Konvenciju o saradnji na zaštiti i održivoj upotrebi rijeke Dunav (Konvenciju o zaštiti rijeke Dunav).

U Sofiji, 29. juna 1994.

PRILOG I.

Dio 1: NAJBOLJA RASPOLOZIVA TEHNOLOGIJA

1. 1. Upotreba najbolje raspoložive tehnologije naglašava primjenu tehnologije bez otpada, ako takva postoji.

2. Izraz "Najbolja raspoloživa tehnologija" znači najnoviji stepen razvoja postupaka, uređaja ili metoda rada koji ukazuje na praktičnu podobnost određenih mjera za ograničavanje ispuštanja, emisije i količine otpada. Pri utvrđivanju predstavlja li neki skup postupaka, uređaja ili metoda rada najbolju raspoloživu tehnologiju općenito ili u pojedinim slučajevima, posebnu pažnju treba posvetiti sljedećem:

- a) kompatibilnim postupcima, uređajima ili metodama koje su u novije vrijeme s uspjehom iskušane,
- b) tehnološkom napretku i promjenama u naučnim saznanjima i dostignućima,
- c) ekonomskoj opravdanosti takvih tehnologija,
- d) rokovima za ugrađivanje u nova i postojeća postrojenja,
- e) o karakteru i količini ispuštanja ili emisije.

3. Iz navedenog slijedi da "najbolja raspoloživa tehnologija" za određeni proces podliježe promjenama tokom vremena, u svijetu tehnološkog napretka, privrednih i društvenih faktora kao i promjena naučnih dostignuća i saznanja.

4. Ako smanjenje ispuštanja, odnosno emisije upotrebom najbolje raspoložive tehnologije ne dovede do ekoloških prihvatljivih rezultata, bit će potrebno poduzeti dodatne mjere.

5. "Tehnologija" znači i tehniku koja se koristi, kao i način na koji je objekat projektiran, izgrađen, kako se održava, kako radi i kako se demontira.

Dio 2: NAJBOLJA EKOLOŠKA PRAKSA

1. Najbolja ekološka praksa znači primjenu najprimjerenije kombinacije strategije i mjera za zaštitu okoliša.

2. Pri određivanju koja kombinacija mjera predstavlja najbolju ekološku praksu, općenito ili u pojedinačnim slučajevima, posebnu pažnju treba posvetiti sljedećem:

- principu predostrožnosti,
- ekološkoj opasnosti pojedinih proizvoda i njihove proizvodnje, upotrebe i konačnog odlaganja (princip odgovornosti),

- zamjeni materija ili aktivnostima koje izazivaju manje zagađivanja i štednji resursa, uključujući i energiju (princip minimalizacije)
- o širini upotrebe,
- o potencijalnim koristima i štetama zamjene materijala ili aktivnosti,
- napretku i promjenama u naučnim dostignućima i saznanjima,
- rokovima za primjenu,
- društvenim i privrednim implikacijama.

3. Iz navedenog slijedi da najbolja ekološka praksa za određeni izvor podliježe promjenama s vremenom u svijetlu tehnološkog napretka, društvenih i privrednih faktora, kao i promjena naučnih dostignuća i saznanja.

4. Ako smanjenje posljedica kao rezultat primjene najbolje ekološke prakse ne dovede do ekološki prihvatljivih efekata, bit će potrebno provesti dodatne mjere i redefinirati najbolju ekološku praksu.

PRILOG II. INDUSTRIJSKE GRANE I OPASNE MATERIJE

Dio 1: INDUSTRIJSKE GRANE I SEKTORI

1. Energetika i rudarstvo:

- Pročišćavanje dimnih i ispušnih plinova, prerada šljake i kondenzata iz peći.
- Rashladni sistemi.
- Separacija ugljena i rudače.
- Prerada ugljena, reciklaža ugljenih nusproizvoda, briketiranje.
- Proizvodnja drvenog ugljena, aktivnog ugljena i čade.

2. Industrija građevinskog materijala, obrada kamena, industrija stakla i keramike:

- Proizvodnja azbest-cementa i azbest-cementnih proizvoda.
- Proizvodnja i prerada stakla, staklenih i mineralnih vlakana.
- Proizvodnja keramičkih proizvoda.

3. Metalurgija:

- Obrada i prerada metala: elektrogalvanizacija, dekapiranje, anodna oksidacija, poliranje, vruća galvanizacija, kaljenje, proizvodnja štampanih pločica, proizvodnja baterija, emajliranje, mehaničke radionice i radionice za poliranje.
- Crna metalurgija, uključujući i topionice.
- Obojena metalurgija, uključujući i topionice.
- Proizvodnja ferolegura.

4. Anorgansko-hemijska industrija:

- a) Proizvodnja osnovnih hemikalija.
- b) Proizvodnja mineralnih kiselina, baza, soli.
- c) Proizvodnja alkalija, lužina i hlora alkalnom elektrolizom.
- d) Proizvodnja mineralnih đubriva (osim kalijevih), soli fosforne kiseline, fosfata za prehrambenu industriju.
- e) Proizvodnja natrijevog karbonata.
- f) Proizvodnja korunda.
- g) Proizvodnja anorganskih i mineralnih pigmenata.
- h) Proizvodnja poluvodiča, ispravljača, fotoelektričnih ćelija.
- i) Proizvodnja eksploziva, uključujući i pirotehniku.
- j) Proizvodnja visokodisperzivnih oksida.
- k) Proizvodnja barijevih jedinjenja.

5. Organsko-hemijska industrija:

- a) Proizvodnja osnovnih hemikalija.
- b) Proizvodnja boja i pigmenata.
- c) Proizvodnja i prerada umjetnih vlakana.
- d) Proizvodnja i prerada plastičnih masa, gume i kaučuka.
- e) Proizvodnja organsko-halogenih jedinjenja.
- f) Proizvodnja organskih eksploziva i krutih goriva.
- g) Proizvodnja pomoćnih sredstava za industriju kože, papira i tekstila.
- h) Proizvodnja farmaceutskih proizvoda.
- i) Proizvodnja biocida.
- j) Proizvodnja sirovina za sredstva za pranje i čišćenje.
- k) Proizvodnja kozmetike.
- l) Proizvodnja želatine i ljepila.

6. Industrija mineralnih i sintetičkih ulja:

- a) Prerada nafte, proizvodnja i rafinacija naftnih derivata, proizvodnja ugljikovodika.

b) Rekuperacija ulja iz uljno-vodenih mješavina, deemulzifikacija, rekuperacija i prerada otpadnih ulja.

c) Proizvodnja sintetičkih ulja.

7. Grafička industrija, kopiranje, plastificiranje, proizvodnja plastičnih folija i drugi oblici prerade plastičnih masa i umjetnih smola:

a) Štamparska i ostala grafička djelatnost, kopiranje.

b) Fotografski i filmski laboratoriji.

c) Proizvodnja folija, zvučnih i video traka.

d) Proizvodnja plastificiranih i impregniranih materijala.

8. Drvna industrija, industrija celuloze i papira:

a) Proizvodnja celuloze, papira i kartona.

b) Proizvodnja iverice.

9. Industrija tekstila, kože i krzna:

a) Proizvodnja i dorada tekstila.

b) Proizvodnja i dorada kože i zamjena za kožu, dorada krzna.

c) Hemijske čistionice, perionice rublja, pranje tkanina za poliranje i vunjenih tkanina.

10. Ostali sektori:

a) Reciklaža, pročišćavanje, skladištenje, utovar, istovar i odlaganje otpada i rezidualnih materijala, skladištenje, utovar, istovar i prijevoz hemikalija.

b) Medicinska i naučna istraživanja i razvoj, bolnice, doktorske ordinacije, radiološki instituti, laboratoriji, prostorije za testiranje.

c) Industrijsko čišćenje i čišćenje industrijskih kontejnera.

d) Automehaničarske radionice, pranje vozila.

e) Pročišćavanje voda.

f) Soboslikarska i djelatnost krečenja.

g) Proizvodnja i prerada proizvoda biljnog i životinjskog porijekla.

h) Proizvodnja i prerada mikroorganizama i virus "in vitro" rekombiniranim nukleinskim kiselinama.

i) Industrijski sektori koji upotrebljavaju radioaktivne materije (nuklearna industrija).

Dio 2: POPIS OPASNIH MATERIJA I GRUPA MATERIJA

A Prioritetne grupe opasnih materija

- a) teški metali i njihova jedinjenja
- b) Organsko-halogeni jedinjenja
- c) organska jedinjenja fosfora i kositra
- d) sredstva za zaštitu bilja, pesticidi (fungicidi, herbicidi, insekticidi, algicidi) i hemikalije za zaštitu drveta, celuloze, papira, kože i tekstila, itd.
- e) ulja i ugljikovodici naftnog porijekla
- f) druga organska jedinjenja, osobito štetni za vodeni okoliš,
- g) anorganska azotna i fosforna jedinjenja

B Pojedinačne opasne materije

Pošto postoje značajne razlike u stepenu opasnosti materija sadržanih u pojedinim grupama, potrebno je istaći i neke pojedinačne tvari koje u praksi mogu imati prioritetnu ulogu.

Materija CAS-broj

1. Živa 7439976
2. Kadmij 7440439
3. Bakar 7440508
4. Cink
5. Olovo 7439921
6. Arsen 7440382
7. Hrom
8. Nikal 7440020
9. Bor
10. Kobalt
11. Selen 7782492
12. Srebro
13. Drins
14. HCH 608731

15. DDT 50293
16. Pentahlorofenol 87865
17. Heksahlorbenzen 118741
18. Heksahlorobutadijen 87683
19. Ugljični tetrahlorid 56235
20. Hloroform 67663
21. Trifluralin 1582098
22. Endosulfan 115297
23. Simazin 122349
24. Atrizin 1912249
25. Tributilinska jedinjenja
26. Trifenilinska jedinjenja
27. Azinfos-etil 2b42719
28. Azinfos-metil 86500
29. Fenitrotion 122145
30. Fention 55389
31. Malation 121755
32. Paration 56382
33. Paration-metil 29800
34. Dihlorvos 62737
35. Trihloretilen 79016
36. Tetrahloretilen 127184
37. Trihlorbenzen
38. Dihloretan 1,2 107062
39. Trihloretan 71556
40. Dioksini.

Ciljevi i kriteriji kvaliteta voda razrađeni za određene dionice Dunava i za površinske vode u njegovom slivu moraju:

- a) uzeti u obzir opciju održavanja i, gdje je potrebno, poboljšanja sadašnjeg kvaliteta vode;
- b) težiti smanjenju prosječnog tereta zagađenja i koncentracija (posebno opasnih materija) na određeni nivo u određenom razdoblju;
- c) uzimati u obzir specifične zahtjeve za kvalitetom vode (sirova voda za potrebe vodosnabdijevanja, voda za navodnjavanje, itd.);
- d) voditi računa o posebnim zahtjevima u vezi osjetljivih i posebno zaštićenih voda i njihovog okoliša, npr. jezera, zaštitnih zona, itd;
- e) biti zasnovani na primjeni metoda biološke klasifikacije i hemijskim pokazateljima za srednjeročni i dugoročni pregled održavanja i poboljšanja kvaliteta vode;
- f) voditi računa o tome do kojeg su stepena ciljevi postignuti i o eventualnim dodatnim mjerama u pojedinim slučajevima.

PRILOG IV.

STATUT MEĐUNARODNE KOMISIJE ZA ZAŠTITU RIJEKE DUNAVA

Sastav i način rada Međunarodne komisije, u skladu sa članom 18. uređuje se na sljedeći način:

Član 1.

Sastav

1. Međunarodna komisija sastoji se od delegacija koje imenuju ugovorne strane. Svaka ugovorna strana imenuje najviše pet delegata, uključujući vođu delegacije i njegovog zamjenika.
2. Osim toga, svaka delegacija može angažirati i određeni broj eksperata potrebnih za rješavanje posebnih pitanja, a njihova imena treba saopćiti Sekretarijatu Međunarodne komisije.

Član 2.

Predsjedništvo

1. Međunarodnoj komisiji naizmjenično predsjedavaju ugovorne strane, abecednim redom (prema engleskom nazivu zemlje), tokom jedne godine. Delegacija koja preuzima predsjedavanje imenuje jednog svog člana za predsjednika Međunarodne komisije.
2. Predsjednik u pravilu ne uzima riječ u ime svoje delegacije na sastancima Međunarodne komisije.
3. Ostale potankosti koje se odnose na predsjedništvo određuje Međunarodna komisija i uključuje ih u svoj Poslovnik.

Član 3.

Sastanci

1. Međunarodna komisija održava redovne sastanke najmanje jednom godišnje, na poziv predsjednika, u mjestu koje on odredi.

2. Vanredne sastanke saziva predsjednik, na zahtjev najmanje tri delegacije.

3. Između sastanaka komisije mogu se održavati konsultacije vođa delegacija.

4. Predsjednik predlaže dnevni red. Dnevni red mora sadržavati izvještaj Stalne radne grupe i njenih ekspertnih grupa. Svaka delegacija ima pravo predlagati tačke dnevnog reda o kojima želi raspravljati. Redosljed tačaka dnevnog reda određuje Međunarodna komisija većinom glasova.

Član 4.

Odlučivanje

1. Svaka delegacija ima jedan glas.

2. Unatoč odredbi iz tačke 1. ovog člana, Evropska zajednica u području svojih nadležnosti ima pravo na broj glasova jednak broju država članica koje su ugovorne strane ove Konvencije. Ova organizacija ne glasa u slučaju kad njene članice glasaju i obratno.

3. Međunarodna komisija ima kvorum ako su prisutne delegacije najmanje dvije trećine ugovornih strana.

4. Pismeni postupak odvija se u skladu sa uvjetima određenima Poslovníkom Međunarodne komisije.

Član 5.

Usvajanje odluka

1. Odluke i preporuke usvajaju se konsensusom delegacija u Međunarodnoj komisiji. Ako konsensus nije moguć, predsjednik Komisije izjavit će da su sve mogućnosti postizanja konsensusa iscrpljene. Ako Konvencijom nije predviđeno drukčije, Komisija će u takvom slučaju usvojiti odluku ili preporuku četveropetinskom većinom glasova prisutnih delegacija koje učestvuju u glasanju.

2. Odluka postaje obavezujuća prvog dana jedanaestog mjeseca od datuma donošenja, za sve ugovorne strane koje su za nju glasale i koje u tom razdoblju nisu pismeno obavijestile izvršnog sekretara da ne mogu prihvatiti odluku. Međutim, takva izjava može biti povučena u bilo koje vrijeme; povlačenje izjave stupa na snagu kada ga primi izvršni sekretar. Takva odluka postaje obavezujuća za svaku drugu ugovornu stranu, koja je pismeno obavijestila izvršnog sekretara da može prihvatiti odluku, u trenutku prijema te izjave, ili prvog dana jedanaestog mjeseca od datuma usvajanja odluke, prema tome što uslijedi kasnije.

Član 6.

Ekspertna tijela

1. 1. Međunarodna komisija ustanovljuje Stalnu radnu grupu. Za određena područja rada i za specifične probleme uvode se stalne ili ad hoc ekspertne grupe.

2. Stalna radna grupa i ekspertne grupe sastoje se od delegata i eksperata koje imenuju delegacije u Komisiji.

3. U Stalnoj radnoj grupi učestvuju predstavnici svih ugovornih strana. Međunarodna komisija imenuje predsjedavajućeg i određuje maksimalni broj predstavnika. Komisija također određuje i broj eksperata koji učestvuju u ekspertnim grupama.

Član 7. **Sekretarijat**

1. Ovime se ustanovljuje Stalni sekretarijat.

2. Sjedište Stalnog sekretarijata je u Beču.

3. Međunarodna komisija imenuje izvršnog sekretara i uređuje imenovanje i drugog osoblja prema potrebi. Komisija određuje dužnosti izvršnog sekretara te način i uvjete njihovog obavljanja.

4. Izvršni sekretar obavlja zadaće neophodne za provođenje ove Konvencije i za rad Međunarodne komisije, kao i druge zadaće koje mu povjeri Komisija u skladu sa svojim Poslovníkom i Finansijskim pravilnikom.

Član 8. **Angažiranje specijalnih eksperata**

U okviru svojih procjena, ocjene postignutih rezultata i radi analize posebnih pitanja, Međunarodna komisija može angažirati posebno kvalificirane osobe, naučne ustanove ili druge organizacije.

Član 9. **Izvještaji**

Međunarodna komisija podnosi ugovornim stranama godišnji izvještaj o svom radu, kao i druge izvještaje prema potrebi, a osobito o rezultatima monitoringa i ocjeni.

Član 10. **Pravna sposobnost i predstavljanje**

1. Međunarodna komisija ima pravnu sposobnost kakva je neophodna za obavljanje njenih dužnosti i ispunjavanje svoje svrhe, u skladu sa zakonima primjenjivim u sjedištu Sekretarijata.

2. Međunarodnu komisiju predstavlja predsjednik. Predstavljanje je pobliže određeno Poslovníkom.

Član 11. **Troškovi**

1. Međunarodna komisija usvaja svoj Finansijski pravilnik.

2. Komisija usvaja svoj godišnji ili dvogodišnji budžet predloženih izdataka i razmatra procjene za naredno fiskalno razdoblje.

3. Ukupni iznos budžeta, uključujući i eventualni rebalans koji prihvati Komisija, sastoji se od doprinosa svih ugovornih strana, osim Evropske

zajednice, u jednakim dijelovima, osim ako Komisija jednoglasno ne odluči drukčije.

4. Evropska zajednica učestvovat će u budžetu s iznosom od najviše 2,5% administrativnih troškova.

5. Svaka ugovorna strana snosit će troškove učestvovanja u radu Komisije svojih predstavnika, eksperata i savjetnika.

6. Svaka ugovorna strana sama snosi troškove monitoringa i ocjenjivanja koje se obavlja na njenoj teritoriji.

Član 12.
Poslovník

Međunarodna komisija donosi svoj Poslovník.

Član 13.
Službeni jezici

Službeni jezici Međunarodne komisije su engleski i njemački.

PRILOG V.
ARBITRAŽA

1. Postupak arbitraže iz člana 24. ove Konvencije provodi se u skladu sa tačkama 2. - 10. kako slijedi:

2. a) U slučaju spora koji se podvrgava arbitraži u skladu sa članom 24., tačka 2., ove Konvencije, osniva se arbitražni sud na zahtjev jedne strane spora upućen drugoj strani. U zahtjevu za arbitražu treba navesti predmet, uključujući posebno članove ove Konvencije čije je tumačenje ili primjena sporna.

b) Strana koja podnosi molbu treba obavijestiti Međunarodnu komisiju da je zatražila ustanovljenje arbitražnog suda, navodeći ime druge strane spora i članove ove Konvencije čije je tumačenje ili primjena, po njenom mišljenju, sporna. Tužilac i tužena stranka mogu se sastojati od više ugovornih strana. Međunarodna komisija prosljedit će primljenu informaciju svim ugovornim stranama ove Konvencije.

3. Arbitražni sud sastoji se od tri osobe; obje strane spora imenuju po jednog arbitra u roku od dva mjeseca; dva tako izabrana arbitra dogovorno će u roku od dva mjeseca odrediti trećeg člana, koji će predsjedavati sudu. Treći član ne smije biti državljanin ni jedne od strana spora, stalno nastanjen na njihovom području niti zaposlen od njih, kako ni imati bilo kakve ranije veze s konkretnim slučajem u bilo kojem svojstvu.

4. a) Ako jedna od strana spora ne imenuje arbitra u roku od dva mjeseca po prijemu zahtjeva, druga stran može obavijestiti predsjednika Međunarodnog suda, koji će odrediti predsjedavajućeg arbitražnog suda u roku od daljnja dva mjeseca. Nakon imenovanja, predsjedavajući će zatražiti od strane koja nije imenovala arbitra da to učini u roku od dva mjeseca. Nakon toga, ako arbitar nije imenovan, predsjedavajući će obavijestiti predsjednika Međunarodnog suda, koji će izvršiti imenovanje u roku od daljnja dva mjeseca.

b) Ako predsjedavajući arbitražnog suda nije određen u roku od dva mjeseca od imenovanja drugog člana, predsjednik Međunarodnog suda će, na zahtjev bilo koje strane, odrediti predsjedavajućeg u roku od daljnja dva mjeseca.

5.a) Arbitražni sud odlučuje u skladu sa pravilima međunarodnog prava i, posebno ove Konvencije.

b) Svaki arbitražni sud osnovan u skladu sa odredbama ovog Priloga donosi svoj vlastiti poslovnik.

c) U slučaju spora o nadležnosti arbitražnog suda, pitanje se rješava odlukom arbitražnog suda.

6.a) Odluke arbitražnog suda, kako o postupku, tako i o predmetu, donose se većinom glasova članova.

b) Arbitražni se sud može koristiti svim primjerenim sredstvima kako bi utvrdio činjenice. On može, na zahtjev jedne od strana, propisati neophodne privremene zaštitne mjere.

c) Ako se dva ili više arbitražnih sudova osnovanih u skladu sa odredbama ovog Priloga bavi zahtjevima istog ili sličnog sadržaja, oni se mogu međusobno obavještavati o postupcima za utvrđivanje činjenica i, koliko je moguće, uzimati ih u obzir.

d) Stranke spora moraju osigurati sve potrebno za efikasno provođenje postupka.

e) Odsutnost jedne od strana u sporu ne predstavlja zapreku za odvijanje postupka.

7. Ako arbitražni sud ne odluči drukčije zbog posebnih okolnosti slučaja, troškove arbitražnog suda, uključujući i naknadu članovima, snose strane spora u jednakim dijelovima. Sud će voditi evidenciju o svim svojim izdacima i podnijeti konačni obračun stranama spora.

8. Arbitražni sud donijet će presudu u roku od pet mjeseci od dana kad je ustanovljen, osim ako smatra potrebnim produžiti taj rok za dodatno razdoblje od najviše pet mjeseci.

9. Svaka ugovorna strana koja ima u predmetu spora neki interes pravnog karaktera, na koji bi mogla utjecati odluka u sporu, može intervenirati u postupku uz pristanak suda. Odluka arbitražnog suda postat će obavezujuća za stranu koja je intervenirala u sporu, jednako kao i za strane spora.

10.a) Presuda arbitražnog suda mora biti popraćena obrazloženjem. Ona je konačna i obavezujuća za strane spora. Sud će dostaviti presudu stranama spora i Međunarodnoj komisiji. Međunarodna komisija proslijedit će obavijest svim stranama ove Konvencije.

b) U slučaju spora među stranama o tumačenju ili izvršenju presude, bilo koja strana može se obratiti arbitražnom sudu koji je presudu donio ili, ako to nije moguće, drugom arbitražnom sudu osnovanom u tu svrhu na isti način kao i prvi sud.

Ova odluka bit će objavljena u "Službenom glasniku BiH" na bosanskom, hrvatskom i srpskom jeziku i stupa na snagu danom objavljivanja.

Broj 01-011-2017-2/04
8. decembra 2004.godine
Sarajevo